

[Finansministeren.]

ling for finansåret fra 1. april 1962 til 31. marts 1963.

Det foreliggende forslag adskiller sig ligesom de i 1960-61 og 1961-62 gennemførte tillægsbevillingslove fra tidligere tillægsbevillingslove derved, at det er begrænset til forslag om ændringer i finanslovens bevillinger på de områder, hvor en egentlig bevilling er påkrævet. Om de retningslinjer, der er lagt til grund ved tillægsbevillingslovsforslagets udarbejdelse, skal jeg tillade mig at henvise til den redegørelse, den daværende finansminister gav det høje ting ved fremsættelsen af tillægsbevillingslovsforslaget for finansåret 1961-62. Redegørelsen er optrykt i Folketingstidende 1961-62, sp. 2469-2473.

Efter disse retningslinjer er ændringer, der blot går ud på at registrere uundgåelige reguleringer af de på finansloven opførte beløb, men som ikke kan anses for nødvendige i bevillingsmæssig henseende, ikke opført i forslaget. Det drejer sig f. eks. om en række lønreguleringer, herunder dyrtidstillæg, og overhovedet om regulering af udgifter, der afholdes i henhold til faste beregningsregler i gældende lov. Tilsvarende er der ikke søgt reguleringer, der skyldes, at de faktiske indtægter, beregnet på grundlag af gældende afgiftslove m. v., afviger fra finanslovbevillingen. Endelig vil jeg gerne fremhæve, at der ikke generelt er søgt nedsættelse af udgiftskonti, hvor der er tale om besparelser.

Det følger af denne fremgangsmåde ved udarbejdelsen af tillægsbevillingslovsforslaget, at tillægsbevillingsloven ikke som tidligere sammen med finansloven giver udtryk for statens samlede indtægter og udgifter i det forløbne finansår.

Ordføreren for forslagsstillerne (Iver Poulsen): For partiet de uafhængige har jeg her ved den ære af fremsætte forslag til folketingsbeslutning om ændring i forretningsordenen for folketinget.

Forslaget går for det første ud på at sikre, at det medlem eller ordføreren for de medlemmer, som har fremsat et forslag her i tinget, også selv får adgang til at deltage i udvalgsbehandlingen af det fremsatte forslag,

dog uden stemmeret og uden ret til at fremsætte nogen udtalelse i betænkningen.

Forslaget går for det andet ud på udtrykkeligt i forretningsordenen at optage bestemmelse om den adgang, som et folketingsudvalg allerede nu antages at have, til at lade folketingsmedlemmer, som ikke er indvalgt i udvalget, deltage i udvalgets møder uden stemmeret og uden ret til at fremsætte nogen udtalelse i betænkningen, jfr. Folketingstidende 1953-54, tillæg B, sp. 169, hvor der i betænkning og indstilling fra folketingets udvalg for forretningsordenen, afgivet den 10. december 1953, om forretningsordenens § 7, stk. 4, udtales:

„I stk. 4, der omhandler særlige udvalg, det vil sige udvalg til behandling af enkelte sager, har man udeladt den hidtidige bestemmelse om, at et udvalg kan tilkalde et eller flere stemmeberettigede medlemmer, når tinget giver sit samtykke dertil. Denne bestemmelse er ikke blevet brugt i de senere år og vil formentlig kunne undværes, særlig i betragtning af at man i praksis har antaget, at et udvalg kan give et folketingsmedlem, der ikke er indvalgt i udvalget, adgang til at deltage i dets møder uden stemmeret og uden ret til at fremsætte nogen udtalelse i betænkningen.“

Det er utvivlsomt en udbredt opfattelse i befolkningen, at der er tale om en mangel i vor demokratiske teknik eller demokratiske realitet, når ikke enhver gruppe i folketinget har adgang til med i hvert fald ét medlem at gøre sin opfattelse gældende eller i det mindste følge arbejdet i ethvert udvalg, og at denne mangel burde fjernes ved mere vidtgående ændringer i forretningsordenen end den, der foreslås i det her fremsatte forslag. Vi har imidlertid holdt vort forslag så langt inden for, hvad der er rimeligt, og hvad der må forekomme helt selvfølgeligt, at en undladelse af at støtte forslaget kun forekommer os mulig, hvis man vil give afkald på et demokratisk og sagligt grundlag for sin stillingtagen.

Den aktuelle anledning til, at de uafhængige fremsætter dette forslag, er den situation, der opstod, efter at vi havde fremsat vort forslag til lov om ministres strafansvar, der blev underkastet første behandling den 27. marts, hvorefter overgang til